

[Finansministeren.]

teriets Ledelse i mange Aar beskæftiget sig med det Spørgsmaal at oprette en Hovedkollektion. Det er altsaa ikke nogen ny Tanke, der pludselig er dukket frem, og naar det ærede Medlem Hr. Prieme syntes, at det ikke harmonerede godt med Ministerens Forsøg paa at modvirke Arbejdsløsheden, vil jeg dertil sige, at hvis man mener at kunne modvirke Arbejdsløsheden effektivt ved at oprette Lotterikollektioner, saa var det jo en Udvej. Men det lader sig simpelt hen ikke gøre.

Jeg ved for øvrigt ikke, hvorledes det ærede Medlem har tænkt sig at praktisere dette Ændringsforslag. Der staar i Betænkningen, at de Konservative vil ikke gaa med til Oprettelse af denne Hovedkollektion, men at de foreslaar, at der tildeles hver Kollektør eller Kollektrice 200 Sedler eller mere til Forhandling. Jeg ved ikke, om det ogsaa er Hensigten, at de Kollektører og Kollektricer, som har Kollektioner, hvor Antallet af Lodsedler ligger under 200, skulde have Antallet bragt op til de 200 — det er jo et Ønske fra Kollektørforeningens Side. Hvis det skulde ske, eller hvis de skal have mere end 200 Lodder hver, vilde de 10 000 Lodder næppe slaa til til Dækning af dette Behov, og der blev da altsaa intet til nye Kollektører. Nej, med Hensyn til den Side af Sagen, at bekæmpe Arbejdsløsheden, har dette Forslag fra de Konservative ikke den mindste Betydning, tilmed da de, der faar disse Kollektioner, jo ogsaa næsten altid er Folk, der ikke er i Stand til at foretage noget videre Arbejde. Det gælder jo for langt de fleste, saa Indskrænkningen af Arbejdsløsheden som Følge af dette Forslags Vedtagelse vil blive lig Nul.

Saa er der selve Spørgsmaalet om Betimegheden af en Hovedkollektion. Saa vidt mig bekendt har de andre Lotterier en stor Hovedkollektion. Det gjaldt for Koloniallotteriet, og det gælder for Varelotteriet og for Landbrugslotteriet. Og naar Staten nu driver et Lotteri som dette, hvor der fremtidig altsaa vil blive 166 000 Lodsedler at omsætte, er der da noget urimeligt i, at Lotteriet har et Kontor, hvor Folk i Almindelighed kan henvende sig? Nu, da man mangler et Centrankontor, maa Folk henvende sig til de enkelte Kollektører. Hvis det skulde være Tanken at udvide Antallet af Lodsedler endnu mere, vil der blive god Brug for dette Kontor, og jeg tror, at Kollektørerne, som ogsaa har ment sig berettiget

til at tale med om dette Spørgsmaal, vil være godt tjent med et saadant Kontors Oprettelse.

Hermed vil jeg anbefale ærede Medlemmer at stemme imod Ændringsforslag Nr. 2. Naar det ærede Medlem Hr. Prieme begyndte at referere fra Udvalgsforhandlingerne, hvad der jo ikke er almindeligt, maa det dog maaske være mig tilladt at give et kort Svar. Naar det ærede Medlem vil referere fra Udvalget, bør han referere korrekt. Jeg har ikke i mindste Maade henstillet til Udvalget hurtigst muligt at afslutte sit Arbejde af Hensyn til mit Helbred. Nej, jeg har sagt i Udvalget, at det var ønskeligt, at denne Sag kunde afgøres hurtigst muligt, fordi jeg daglig blev stormet med et Utal af Ansøgninger, og Grunden til, at jeg ønsker Sagen afsluttet hurtigst muligt, er navnlig den, at skal denne Lov træde i Kraft omkring 1. April, da den nye Serie begynder, saa er det nødvendigt, at man hurtigst muligt faar Spørgsmaalet afgjort.

Hvis denne Sag ikke bliver afgjort i Løbet af ganske faa Dage, bliver Resultatet, at Udvidelsen maa udsættes til Efteraaret, og saa falder selvfølgelig Spørgsmaalet om Bevillingerne til disse Formaal bort, naar ikke Lovforslaget bliver vedtaget. Det er derfor min Henstilling til Udvalget og til Rigsdagen at gøre Forslaget færdigt hurtigst muligt.

Jeg anbefaler altsaa ærede Medlemmer at stemme for de af mig stillede Ændringsforslag, som er tiltraadt af Udvalget, og stemme imod Ændringsforslag Nr. 2, stillet af det konservative Mindretal.

Prieme: Den højtærede Finansminister mente ikke, at man kunde modarbejde Arbejdsløsheden ved Oprettelsen af et Antal nye Kollektioner, og begrundede dette med, at de Mennesker, der i Almindelighed søgte Lotterikollektioner, var Folk, der ikke kunde arbejde.

Jeg gaar imidlertid ud fra, at disse Mennesker, hvis de ikke faar en Kollektion, faar Understøttelse paa en eller anden Maade, og jeg vil udtale som min Tro, at det kunde godt være, at Ministeren i en meget nær Fremtid, naar det viser sig, hvor store Omkostningerne ved Socialreformen bliver, vilde ønske, at de sociale Understøttelser kunde blive bragt ned i væsentlig Grad.

Jeg tror, at en Centralisering som den, her er Tale om, ikke tjener noget fornuftigt Formaal, og jeg vil give den højtærede Minister Ret i, at hvis man for-